

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Poslovni broj: P-569/2020-68

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Heleni Topić Vuković, na prijedlog više sudske savjetnice-specijalistice Marine Dodig, u pravnoj stvari tužitelja Milana Majića iz Osijeka, Đakovačka 1, OIB: 02517533827, kojeg zastupa punomoćnik Andreas Mlikota, odvjetnik u Osijeku, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d. iz Zagreba, Listopadska 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Bojan Nikolić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri iz Zagreba, Pisarnica u Osijeku, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 15. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, te uz javnu objavu presude, 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ADRIATIC osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, da tužitelju Milanu Majić iz Osijeka, Đakovačka 1, OIB: 02517533827, na ime imovinske štete isplati iznos od 2.186,03 eura (dvije tisuće sto osamdeset šest eura i tri centa) sa zateznim kamatama koje teku od 19. prosinca 2018. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022., određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

II. U preostalom dijelu za iznos od 5.100,76 eura (pet tisuća sto eura i sedamdeset šest centi) tužbeni zahtjev tužitelja se odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju Milanu Majić iz Osijeka, Đakovačka 1, OIB: 02517533827 da tuženiku ADRIATIC osiguranju d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, namiri parnične troškove u iznosu od 922,10 eura (devetsto dvadeset dva eura i deset centi) sa zateznim kamatama od 28. listopada 2026. do po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

IV. Sa preostalim dijelom zatraženog troška u iznosu od 84,71 eura zahtjev tuženika se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako se dana 18. studenog 2018. godine dogodila prometna nezgoda u Osijeku, na raskrižju (spajanju) ulica W. Wilsona i Kninske ulice, a koju prometnu nezgodu je prouzrokovao osiguranik tuženika Saša Šuvakov na način da je isti upravljao osobnim vozilom reg. oznake BM 873-AT, te je dolaskom do zavoja koji spaja ulicu W. Wilsona i Kninske ulice izgubio nadzor nad svojim vozilom i udario u zaštitnu ogradu, a kojom prilikom je na vozilu osiguranika tuženika došlo do curenja motornog ulja iz njegovog automobila na kolnik. Navodi kako je osiguranik tuženika nakon nastanka prometne nezgode napustio mjesto štetnog događaja, bez da je o istome obavijestio nadležnu policijsku postaju i označio mjesto nastanka prometne nezgode, te je na taj način doveo u opasnost ostale sudionike u prometu. Navodi kako je osiguranik tuženika pravomoćnom presudom Prekršajnog suda u Osijeku broj Pp-739/2019 od 21. ožujka 2019. proglašen krivim zbog počinjenja prekršaja iz čl. 176.st. 3. ZSPC-a (nedopušteno napuštanje mjesta prometne nesreće s materijalnom štetom). Nedugo nakon što je osiguranik tuženika nepropisno napustio mjesto prometne nezgode koju je prethodno prouzročio, tim istim putem se kretao tužitelj upravljajući osobnim vozilom reg. oznake OS 119-LD, te je krećući se ulicom W. Wilsona i dolaskom do spoja s kolnikom Kninske ulice, gdje cesta čini lijevi zavoj gledano u smjeru njegovog kretanja, kotačima svojeg vozila zahvatio zaukljeni dio kolnika od ulja i tekućine koja je prethodno iscurila iz osobnog automobila reg. oznake BM 873-AT, a kojim je upravljao osiguranik tuženika, uslijed čega je izgubio kontrolu nad upravljanjem, te je prednjim desnim dijelom vozila udario u metalnu zaštitnu ogradu, a prednjim desnim kotačem u betonski rubnjak na južnom rubu kolnika ulice W. Wilsona. Tom je prilikom na osobnom automobilu kojim je upravljao tužitelj nastala totalna šteta budući da zbog velikih oštećenja na vozilu popravak tužiteljevog automobila nije bio rentabilan. Navodi kako se prije podnošenja tužbe sa odštetnim zahtjevom obratio tuženiku kao osiguravatelju vozila kojim je prouzročena šteta, pa kako tuženik nije do dana podnošenja tužbe tužitelju isplatio štetu, tužitelj od tuženika potražuje naknadu imovinske štete u iznosu od 4.924,02 eura sa kamatama od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, kao i naknadu prouzročenih parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje svoju pasivnu legitimaciju navodeći kao nije sporno da se dana 18. studenog 2018. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo reg. oznake BM 873-AT, a koje vozilo je na dan nastanka štetnog

događaja bilo osigurano kod tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti, međutim tuženik se u cijelosti protivio tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći kako za nastanak štete na vozilu tužitelja ne postoji odgovornost osiguranika tuženika nego je isključivi razlog nastanka prometne nezgode u kojoj je oštećeno vozilo tužitelja neprilagođena brzina tužitelja uvjetima na cesti, a zbog čega je i došlo do udara vozila tužitelja u zaštitnu ogradu. Tuženik nije sporio da je zbog prethodne prometne nezgode koju je prouzročio osiguranik tuženika došlo do izlivanja ulja iz vozila osiguranika tuženika na kolnik, ali je osporavao uzročnu-posljedičnu vezu između ulja na kolniku i nastanka prometne nezgode koju je imao tužitelj, odnosno osporavao je da bi navedeno ulje bilo uzrok nastanka štetnog događaja u kojem je sudjelovao tužitelj. Tuženik se protivio i visini postavljenog tužbenog zahtjeva. Zaključno, tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, te je predložio sudu tužitelja u cijelosti odbiti sa istim i obvezati ga na plaćanje prouzročenih parničnih troškova tuženiku.

3. Tužitelj se u cijelosti protivio navodima iz odgovora na tužbu ponovno ističući kako je za nastanak štete na vozilu tužitelja isključivo odgovoran osiguranik tuženika navodeći kako je osiguranik tuženika prekršajno odgovarao za ovaj štetni događaj, dok u radnjama tužitelja nisu utvrđeni elementi prekršajnog djela. Naveo je kako je isti kritične zgrade upravljao vozilom prilagođenom brzinom, te je u navedeni zavoj ušao krećući se brzinom od oko 28 km/h, te je isključivi uzrok nastanka štetnog događaja koji tužitelj nije mogao predvidjeti i zbog čega je izgubio nadzor nad vozilom bilo ulje na cesti, a za što je odgovoran osiguranik tuženika.

4. Kako bi utvrdio odlučne činjenice sud je u dokaznom dijelu postupka izvršio uvid u: presudu Općinskog suda u Osijeku Pp P-739/2019-4 od 21. ožujka 2019. (list 4-6 spisa), obavijest o primitku odštetnog zahtjeva (list 8 spisa), zapisnik o očevidu i skica prometne nezgode (list 39-47 spisa), uslužnu procjenu štete na oštećenom vozilu i fotografije oštećenog vozila dostavljene od Generali osiguranje (list 49-73 spisa), očitovanje Unikoma sa građevinskim dnevnikom (list 89-94 spisa), podatke DHMZ o vremenskim prilikama na dan 17. i 18. studeni 2018. (list 97-99 spisa), pisani nalaz i mišljenje sudskog vještaka Darka Konjevića (list 119-136 spisa), podatke grada Osijeka od 7. veljače 2025. (list 182-183 spisa), pisanu dopunu nalaza i mišljenja sudskog vještaka Darka Konjevića od 15. lipnja 2025. (list 206-207 spisa), spis Općinskog suda u Osijeku broj Pp P-739/2019, kao i u ostalu materijalnu dokumentaciju u spisu, te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja kao parnične stranke i svjedoka Saše Šuvakova.

5. Predmet spora je naknada imovinske štete nastale na vozilu tužitelja u štetnom događaju od 18. studenog 2018. koju tužitelj potražuje od tuženika kao osiguravatelja vozila reg.oznake BM 873-AT, a iz kojeg vozila je, u prethodnoj prometnoj nezgodi, došlo do curenja ulja na kolnik, a što je prema tužitelju bio uzrok nastanka štete na vozilu tužitelja.

6. Među parničnim strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija, te nije sporno da su se dana 18. studenog 2018. dogodile dvije prometne nezgode i to prvo nezgoda u kojoj je sudjelovao osiguranik tuženika, a kojom prilikom je došlo do istjecanja ulja iz vozila osiguranika tuženika na kolnik i druga u kojoj je sudjelovao tužitelj.

7. Sporna je osnovanost i visina postavljenog tužbenog zahtjeva, te uzročno-posljedična veza između nastanka štete na vozilu tužitelja i prethodne prometne nezgode koju je prouzročio osiguranik tuženika, a u kojoj nezgodi je posljedično došlo do curenja ulja na kolnik.

8. Iz presude Općinskog suda u Osijeku broj Pp P-739/2019-4 od 21. ožujka 2019. (list 4-6 spisa) proizlazi da je navedenom presudom osiguranik tuženika Saša Šuvakov pravomoćno oglašen krivim što je 18. studenog 2018., upravljajući osobnim automobilom reg.oznake BM 873-AT, prouzrokovao prometnu nezgodu sa materijalnom štetom nakon čega je napustio mjesto prometne nezgode, a da vlasniku oštećene zaštitne ograde nije ostavio podatke o sebi i vozilu s kojim je prouzrokovao nezgodu, te je stoga isti oglašen krivim za počinjeni prekršaj iz čl. 176. Zakona o sigurnosti prometa na cestama. Iz navedene presude također proizlazi da je osiguranik tuženika u cijelosti priznao počinjenje navedenog prekršaja, a navedena presuda je postala pravomoćna 27. travnja 2019.

9. Iz obavijesti o primitku odštetnog zahtjeva od 19. prosinca 2018. (list 8 spisa) proizlazi da je tuženik navedenim dopisom obavijestio tužitelja o primitku podnesenog odštetnog zahtjeva.

10. Iz zapisnika o očevidu broj 511-07-31-8-1004/18 od 18. studenog 2018. (list 40-45 spisa) i skice prometne nezgode (list 46-47 spisa) proizlazi da je PPP Osijek, po dojavi tužitelja izašla na lice mjesto prometne nezgode, a kojom prilikom je sačinjen zapisnik o očevidu i skica prometne nezgode, te je između ostalog, utvrđeno i da je na kolniku vidljiv trag tekućine koja je iscurila iz vozila osiguranika tuženika.

11. Iz dopisa Generali osiguranja d.d. od 16. ožujka 2021. i uz dopis dostavljene uslužne procjene sa fotografijama vozila tužitelja (list 49-73 spisa) proizlazi da je navedeno osiguravajuće društvo, na zahtjev tužitelja, fotografiralo vozilo tužitelja, te napravilo uslužnu procjenu štete, a kojom procjenom je utvrđeno da je na vozilu tužitelja nastala totalna šteta.

12. Iz dopisa Unikom d.o.o. od 11. svibnja 2022. (list 89 spisa) proizlazi da je Unikom, po pozivu policije, izašao na intervenciju vezano uz štetni događaj od 18. studenog 2018., a navedeno proizlazi i iz dostavljenog građevinskog dnevnika (list 90-94 spisa) dostavljenog uz dopis Unikom d.o.o. Iz građevinskog dnevnika proizlazi da su djelatnici Unikom d.o.o. toga dana izašli na intervenciju u 9,50 sati, te da je intervencija trajala 2 sata, odnosno do 11,50 sati.

13. Iz podataka dostavljenih od DHMZ od 7. studenog 2022. (list 97-99 spisa) proizlazi da je u vrijeme štetnog događaja 18. studenog 2018. vrijeme bilo oblačno sa malo snijega u jutarnjim satima, te rosuljom koja je bila prisutna tijekom cijelog dana sa maksimalnom temperaturom zraka od 2,6 stupnja C.

14. Saslušan kao parnična stranka tužitelj je naveo kako je do nastanka štetnog događaja došlo 18. studenog 2018. u prijedopodnevnim satima, odnosno negdje oko 10 sati. U iskazu je naveo kako je toga dana padala kišica i kolnik je bio sklizak. Naveo je kako je u Wilsonovoj ulici gdje se dogodila prometna nesreća, ograničenje brzine 30 km/h, te da je on upravljao tom brzinom. Naveo je kako je u trenutku kada se približavao zavoju, a s obzirom da su se na automobilu tada upalile upozoravajuće

lampice protiv proklizavanja, poduzeo radnju kočenja, ali vozilo nije reagiralo, odnosno uopće nije smanjivalo brzinu, nego se nastavilo kretati identičnom brzinom prema kraju zavoja i na kraju prema zaštitnoj ogradi, te je vozilom udario u bankinu. Naveo je kako je nakon toga odmah po izlasku iz vozila uočio ogromnu količinu tekućine koja nije poticala iz njegovog automobila, budući da je njegov automobil bio na travnjaku, a tekućina je bila na kolniku. Naveo je kako su mu ljudi iz obližnjih zgrada vikali da su već zvali policiju, zbog nesreće koja se dogodila pola sata, odnosno 45 minuta ranije, te su mu pokazali vozilo koje je prethodno imalo prometnu nezgodu, a to vozilo je bilo vozilo osiguranika tuženika. Tom prilikom je uočio da je trag tekućine na kolniku bio vidljiv od mjesta gdje je osiguranik tuženika imao udes pa sve do mjesta gdje je nakon nastanka štetnog događaja osiguranik tuženika parkirao vozilo. Naveo je kako prije nastanka prometne nezgode, dok je upravljao svojim vozilom, nije na kolniku uočio trag tekućine na kolniku. Naveo je kako je u svom osiguravajućem društvu napravio uslužnu procjenu, te kako vozilo nije popravio. Naveo je, kako se prije samog nastanka štetnog događaja, svojim vozilom kretao nekih 10-minuta i u tom periodu vozilo nije proklizavalo. Naveo je kako protiv njega nije vođen prekršajni postupak vezano uz navedenu prometnu nezgodu. Naveo je kako se prije štetnog događaja kretao brzinom od 30 km/h i manjom, te kako misli da je početak traga tekućine na kolniku bio nekih 25-30 metara od zavoja, te kako je, zbog prelijevanja boje na kolniku, zaključio da se radilo o ulju.

14.1. Sud je iskaz tužitelja kao parnične stranke ocijenio vjerodostojnim budući da je tužitelj iskazivao jasno, detaljno i bez proturječnosti.

15. Saslušan kao svjedok Saša Šuvakov je naveo kako je dana 18. studenog 2018., upravljao svojim vozilom, te kako je u prijedopodnevnim satima, nešto prije 10 sati, došlo do prometne nezgode na način da je sa vozilom kojim je upravljao sletio sa kolnika koji je bio izuzetno klizav. Naveo je kako je pri slijetanju sa ceste vozilom udario u ivičnjak i zaštitnu ogradu, te kako je neposredno nakon nastanka štetnog događaja vozilo premjestio na obližnji parking kada je i uočio da ispod vozila curi neka tekućina, ali nije u tom trenutku znao o kojoj vrsti tekućine se radi. Naveo je kako se ne može sjetiti kolika je bila mrlja od tekućine, te da mu nije poznato je li i na kolniku ostao trag navedene tekućine. Naveo je kako kritične zgode kod sebe nije imao mobitel, odnosno isti mu se bio ispraznio, pa je stoga otišao do obližnjeg restorana pod nazivom " Muzej okusa" – gdje su mi konobari dali telefon da nazove policiju što je i učinio. Kada je nazvao policiju na telefon mu je rečeno da su djelatnici policije već na licu mjesta zbog prometne nezgode, a nakon čega im je potvrdio da je on prouzročio nezgodu, te mu je rečeno da toga dana do 14 sati dođe u policijsku postaju kako bi dao izjavu. Nakon što je u policiji dao izjavu otišao je Unikom gdje je prijavio da je u prometnoj nezgodi oštetio ivičnjak. Naveo je kako se sjeća da mu je, kada je premještao svoj automobil na obližnji parking, neka gospođa rekla da je on četvrti koji je toga dana imao prometnu nezgodu. Kada je poslije došao po automobil, nakon što je bio u policiji, ta gospođa je rekla da je poslije njega još netko nastradao, te da je cesta bila užasno klizava, što je i sam vidio. Naveo je, kako mjesto prometne nezgode nije obilježavao jer je smatrao da za to nema potrebe budući da na samom kolniku nije bilo ničega, niti su na istome ostali neki dijelovi njegovog automobila. U iskazu je naveo kako je prekršajno kažnjen zbog izazivanja prometne nezgode, a koju kaznu je platio, te je naknadno protiv njega vođen i prekršajni postupak zbog napuštanja mjesta nezgode, a u kojem postupku je također pravomoćno oglašen krivim, iako po njemu nepravedno. Naveo je kako je kritične

zgode upravljao vozilom između nekih 20 do 30 km/h, te je ponovio da je toga dana kolnik bio izuzetno klizav.

15.1. Sud je iskaz svjedoka ocijenio vjerodostojnim u dijelu u kojemu je svjedok iskazivao o okolnostima u kojima je došlo do nastanka prometne nezgode, kao i u dijelu u kojemu je svjedok naveo kako je prekršajno kažnjen zbog izazivanja prometne nezgode i napuštanja mjesta prometne nezgode, budući da je navedeni dio iskaza u skladu sa materijalnom dokumentacijom koja prileži prekršajnom spisu, međutim dio iskaza u kojemu je svjedok naveo kako nakon što je isti prouzročio prometnu nezgodu na kolniku nije bilo nikakvih vidljivih tragova sud je ocijenio nevjerodostojnim budući da je navedeni dio iskaza u suprotnosti sa materijalnom dokumentacijom, odnosno sa zapisnikom o očevidu i skicom lica mjesta, a iz koje dokumentacije nesporno proizlazi da su na kolniku uočeni tragovi disperzije plastike otpale sa automobila svjedoka, kao i tragovi tekućine istekle iz automobila kojim je svjedok upravljao.

16. S obzirom da je među parničnim strankama bilo sporna osnovanost i visina postavljenog zahtjeva, u dokaznom dijelu postupka na navedene okolnosti je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Darku Konjeviću, dipl.ing.prom.

17. Iz pisanog nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi kako su se dana 18. studenog 2018. u razmaku od 11 minuta dogodile dvije prometne nezgode s tim da je u prvoj nezgodi sudjelovao osiguranik tuženika Saša Šuvakov, a u drugoj tužitelj. U odnosu na drugu prometnu nezgodu u kojoj je sudjelovao tužitelj vještak je naveo kako prema izbačaju krhotina zaključuje da je naletna brzina vozila kojim je upravljao tužitelj bila oko 30 km/h. Naveo je kako osobni automobil kojim je upravljao tužitelj nije ostavio tragove kočenja i/ili zanošenja, ali s obzirom na činjenicu da je osobni automobil bio opremljen ABS uređajem naveo je kako, čak i u slučaju intenzivnog kočenja, nisu morali ostati tragovi na mokrom, a posebno ne na zauljenom kolniku. Vještak je naveo kako prethodnu brzinu kretanja vozila sa kojim je upravljao tužitelj nije moguće prometno-tehnički utvrditi s obzirom da nije poznat put kočenja do „masne mrlje“ i intenzitet kočenja, ali zaključuje da je brzina vozila kojim je upravljao tužitelj u trenutku nailaska na „masnu mrlju“, pod pretpostavkom da je vozilo bilo intenzivno kočeno, iznosila 37 km/h. Zaključno vještak je u pisanom nalazu i mišljenju naveo da tužitelj nije mogao pri brzini od 37 km/h kočenjem zaustaviti vozilo i da nije bilo „masne mrlje“, s tim da bi u tom slučaju, da nije bilo „masne mrlje“, naletna brzina na ogradu bila 18 km/h. Vještak u nalazu zaključuje kako je neotklonjenom „masnom mrljom“ iz prve prometne nezgode ostvaren doprinos visini štete, te zaključuje kako je u navedenoj prometnoj nezgodi na vozilu tužitelja nastala totalna šteta u iznosu od 7.286,79 eura.

17.1. Prilikom usmenog obrazlaganja nalaza i mišljenja sudskog vještaka na ročištu održanom dana 27. studenog 2024., sudski vještak je pojasnio kako nalazom nije utvrdio postojanje uzročno-posljedične veze između „masne mrlje“ na kolniku i nastanka prometne nezgode u kojoj je oštećeno vozilo tužitelja, ali je ponovno naglasio kako je neotklonjena „masna mrlja“ doprinijela visini štete nastale na vozilu tužitelja, a sve s obzirom na činjenicu da bi u slučaju da na kolniku nije bilo „masne mrlje“, naletna brzina vozila tužitelja prilikom udara u bankinu iznosila 18 km/h, dok je u ovom slučaju ista iznosila 30 km/h. Pojasnio je da je brzina vozila tužitelja prije naleta na „masnu mrlju“ bila 37 km/h, te je ista kočenjem usporena na naletnu brzinu od oko 30 km/h, a koja brzina bi bila manja da na kolniku nije bilo „masne mrlje“. Vještak je pojasnio kako je uvjete na cesti, odnosno stanje kolnika, utvrdio temeljem zapisnika o očevidu, a u

odnosu na „masnu mrlju“ koja je bila na kolniku pojasnio je kako je zaključio da se radilo o motornom ulju koje je iscurilo iz vozila s obzirom da je boja ulja u odnosu na sivi kolnik plavkasta, a na fotografijama koje su sačinili djelatnici policije na kolniku je vidljiva upravo ta plavkasta boja. Naveo je i kako je trag ulja na kolniku bolje vidljiv kada je kolnik suh, odnosno manje je uočljiv kada je kolnik mokar. Naveo je kako je trag ulja bio na dijelu kolnika kojim se kretao tužitelj, te je naveo kako je navedena „masna mrlja“ za tužitelja bila neočekivana, te da je ista mogla postati uočljiva tužitelju u trenutku približavanja zavoju. Naveo je kako je zaključak o tome da je tužitelj kočio izveo iz iskaza tužitelja budući da u spisu o tome ne postoje tehnički podaci, te je pojasnio kako je naletnu brzinu utvrdio prema izbačaju krhotina u visini od 30 km/h, te da dopušta mogućnost odstupanja od 10 %. Zaključno vještak je u iskazu naveo da je prema zapisniku o očevidu, ograničenje brzine na mjestu na kojemu je došlo do prometne nezgode bilo 50 km/h, a u samom zavoju je ograničenje brzine bilo propisano od Grada Osijeka i isto je iznosilo 30 km/h.

17.2. Nakon usmenog obrazlaganja nalaza i mišljenja tužitelj je predložio da vještak izradi dopunu nalaza i mišljenja na način da izračuna koja bi bila prilagođena brzina kojom bi tužitelj u konkretnim uvjetima mogao proći kroz zavoj, a koji dokazni prijedlog je sud prihvatio, te je naložio vještaku sačiniti dopunu nalaza i mišljenja na navedene okolnosti, a kako je sudski vještak na ročištu naveo kako su mu za izradu predmetne dopune potrebni podaci o poprečnom nagibu u zavoju, radijusu zakrivljenosti i ograničenju brzine vezano uz predmetni zavoj, sud je navedene podatke zatražio od Grada Osijeka.

18. Iz dopisa Grada Osijeka od 7. veljače 2025. (list 182-183 spisa) proizlazi da je na mjestu prometne nezgode postojalo ograničenje brzine na 30 km/h, te da navedeno ograničenje brzine na predmetnoj lokaciji postoji od 2006. Uz navedeni dopis Grad Osijek je dostavio i tražene podatak o poprečnom nagibu u zavoju i radijusu zakrivljenosti.

19. Po primitku traženih podataka sudski vještak je dostavio sudu pisanu dopunu nalaza i mišljenja, a u kojoj dopuni je sudski vještak utvrdio da je prilagođena brzina u konkretnim uvjetima iznosila 21 km/h.

20. Na ročištu održanom dana 15. rujna 2026. sudski vještak je prilikom usmenog obrazlaganja nalaza i mišljenja u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja od 8. studenog 2023., a koji nalaz je usmeno obrazložio na ročištu održanom dana 27. studenog 2024., kao i kod dopune nalaza i mišljenja od 15. lipnja 2025. Ponovio je, a kao što je to naveo i u dopuni nalaza, da je prilagođena brzina kretanja u datim uvjetima na cesti bila 21km/h. Naveo je kako je uzrok prometne nesreće brzina vozila veća od granične za uvjete i stanje na cesti. Pojasnio je kako je neotklonjena masna mrlja smanjila koeficijent prianjanja, te na taj način onemogućila značajnije smanjivanje brzine prilikom pokušaja kočenja, a zbog koje činjenice neotklonjena masna mrlja iz prve prometne nesreće predstavlja doprinos visini štete na osobnom automobilu tužitelja. Pojasnio je da prilagođena ili sigurnosna brzina koju je utvrdio u dopuni nalaza predstavlja računsku brzinu prema radijusu zavoja i poprečnog nagiba. Odgovarajući na pitanja tuženika, a vezano uz ograničenje brzine na predmetnoj dionici, vještak je naveo da je za vještačenje uvijek osnova zapisnik o očevidu koji evidentira trenutno stanje prometne signalizacije, ali kako je, prema podacima dobivenim od Grada Osijeka, brzina u predmetnom zavoju bila ograničena na 30 km/h, proizlazi da je tužitelj

vozio brzinom većom od najveće dopuštene, kao i brzinom većom od prilagođene. Zaključno vještak je u iskazu naveo kako je u konkretnom slučaju uzrok nastanka ove prometne nezgode bilo prekoračenje prilagođene brzine kretanja vozila kojim je upravljao tužitelj.

20.1. Sud je cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka prometne struke Darka Konjevića kao vjerodostojan dokaz ocjenjujući nalaz sudskog vještaka stručnim, objektivnim, detaljnim i argumentiranim, a zbog čega sud nije imao razloga sumnjati u pravilnost danog nalaza i mišljenja. Sudski vještak je jasno, uvjerljivo i bez kontradiktornosti i obrazložio nalaz i mišljenje, kao i sačinjenu dopunu. Slijedom navedenog, sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem drugog vještačenja budući da nalaz sudskog vještaka nije ostavio nikakvih dvojbi, a osim toga tužitelj na nalaz i mišljenje sudskog vještaka u ranijem tijeku postupka nije niti isticao konkretne primjedbe, dok je dopunu nalaza i mišljenja sudskog vještaka u pogledu prilagođene brzine kretanja prethodno u cijelosti prihvatio (na ročištu održanom dana 15. srpnja 2025. punomoćnik tužitelja je izjavio kako u cijelosti prihvaća dopunu nalaza i mišljenja vještaka, te kako za istoga nema pitanja). Na ročištu održanom dana 15. rujna 2026. tužitelj je osporio nalaz vještaka u pogledu utvrđene prilagođene brzine kretanja, pozivajući se pri tome na ograničenje brzine navedeno u zapisniku o očevidu, kao i na nalaz i mišljenje vještaka kojega je tužitelj privatno angažirao, a kojim nalazom je utvrđeno da bi prilagođena brzina u konkretnom slučaju bila oko 32 km/h. Odgovarajući na primjedbę tužitelja sudski vještak je ponovno pojasnio na koji način je utvrdio prilagođenu brzinu kretanja vozila tužitelja pozivajući se na podatke dostavljene od Grada Osijeka vezano uz radijus zavoja i poprečni nagib, a koje podatke nije imao na raspolaganju vještak kojega je tužitelj privatno angažirao. Imajući u vidu očitovanje sudskog vještaka na istaknutu primjedu, kao i činjenicu da je i sam tužitelj prilikom saslušanja naveo kako je ograničenje brzine na mjestu gdje je došlo do nastanka prometne nezgode bilo 30 km/h, sud je ocijenio neutemeljenom primjedu tužitelja, pa kako navedena primjeda, kao niti utvrđenja iz nalaza vještaka kojega je tužitelj privatno angažirao, nisu utjecala na pravilnost danog nalaza i mišljenja sudskog vještaka, sud je dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem drugog vještačenja u ovoj pravnoj stvari ocijenio neosnovanim.

21. Tužitelj je tužbom na ime imovinske štete prvotno potraživao iznos od 4.924,02 eura, pa kako je nalazom i mišljenjem sudskog vještaka utvrđena visina štete u iznosu od 7.286,79 eura, tužitelj je na ročištu održanom dana 15. rujna 2026. povećao tužbeni zahtjev na način da je od tužitelja potraživao iznos od 7.286,79 eura sa kamatama od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

22. Tuženik se protivio preinaci tužbenog zahtjeva, te je istaknuo i prigovor zastare u odnosu na preinačeni tužbeni zahtjev, a protivio se i potraživanju zateznih kamata na preinačeni dio zahtjeva navodeći kako bi kamate na preinačeni dio zahtjeva mogle teći tek od dana preinačenja.

23. Odredbom čl. 191 st. 2 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine”, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. – u nastavku: ZPP), je propisano da ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtijeva iz iste činjenične osnove drugi predmet ili novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti. Slijedom navedenoga, a kako je

tužitelj preinačio tužbu nakon provedenog vještačenja, sud je rješenjem od 15. rujna 2026. dopustio preinaku tužbe, smatrajući isto svrhovitim za konačno rješenje odnosa među strankama.

24. Sud je ocijenio neosnovanim istaknuti prigovor tuženika vezano uz zastaru preinačenog dijela tužbenog zahtjeva, a sve imajući u vidu pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2024. (Su-IV-123/2024-5) koje glasi: „U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP-a), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva“. Navedeno pravno shvaćanje zauzeto je i u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-184/2024-2 od 5. lipnja 2024., Rev-422/2024-2 od 27. kolovoza 2024., te odluci broj Rev-1075/2025-2 od 3. prosinca 2025.

25. U odnosu na prigovor tuženika da bi zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva mogle teći tek od dana preinačenja tužbe, sud je ocijenio navedeni prigovor tuženika osnovanim, međutim navedeni prigovor nije od odlučnog značaja u ovoj pravnoj stvari, a sve s obzirom na činjenicu da je tužitelju u konačnici dosuđen manji iznos od iznosa kojega je tužitelj zahtijevao prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom.

26. Ocjenjujući rezultate provedenog dokaznog postupka u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.,- u nastavku: ZPP), ocjenjujući svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

27. Odredbom čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. i 69/26. - dalje u tekstu ZOO) propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok je odredbom čl. 1046. ZOO propisano da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

28. Odredbom čl. 1092. ZOO je propisano da je oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu.

29. Imajući u vidu sadržaj navedenih zakonskih odredbi, a uzimajući u obzir rezultate provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio postojanje odgovornosti na strani osiguranika tuženika u omjeru od 30%, dok je doprinos tužitelja vlastitoj šteti utvrdio u omjeru od 70%.

30. U odnosu na odgovornost osiguranika tuženika valja reći da je tijekom postupka kao nesporno utvrđeno da je, prije nastanka prometne nezgode u kojoj je sudjelovao tužitelj, iz vozila kojim je upravljao osiguranik tuženika, a koje vozilo je prethodno sudjelovalo u prometnoj nezgodi, iscurilo ulje koje se nalazilo na kolniku u trenutku kada se navedenim dijelom kolnika kretao tužitelj sa svojim vozilom. Iz rezultata provedenog dokaznog postupka također proizlazi da je osiguranik tuženika nakon

nastanka prometne nezgode napustio mjesto prometne nezgode bez da je upozorio druge sudionike u prometu na ulje koje je iscurilo iz vozila kojim je prethodno upravljao. Uvidom u prekršajni spis koji se vodio protiv tuženika pred Općinskim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem Pp P-739/2019, sud je utvrdio da je prilikom ispitivanja u policijskoj postaji osiguranik tuženika naveo kako je primijetio da iz automobila curi nekakva tekućina za koju je mislio da je antifriz, te da nije znao da će se u međuvremenu navedena tekućina razliti po cesti. Slijedom navedenog, a uzimajući u obzir utvrđenja iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka, kao i zaključak vještaka iz kojega proizlazi da je neotklonjena „masna mrlja“ doprinijela visini štete nastale na vozilu tužitelja i to zbog činjenice što je predmetno ulje onemogućilo tužitelja u smanjivanju brzine prilikom pokušaja kočenja, a što je utjecalo na povećanje naletne brzine vozila tužitelja na zaštitnu ogradu, sud je utvrdio da je tuženik, kao osiguravatelj vozila iz kojega je iscurilo predmetno ulje, odgovoran tuženiku nadoknaditi štetu u omjeru od 30%. Naime kako je neotklonjena „masna mrlja“, odnosno ulje na kolniku, onemogućilo tužitelja u smanjivanju brzine prilikom pokušaja kočenja, te kako iz nalaza vještaka proizlazi da je naletna brzina vozila tužitelja iznosila oko 30 km/h, a da bi ista, da nije bilo ulja na cesti bila znatno manja, odnosno ista bi iznosila 18 km/h, sud je utvrdio da je tuženik djelomično odgovoran, a sve s obzirom na činjenicu da je neotklonjena „masna mrlja“ doprinijela visini štete na vozilu tužitelja. Slijedom navedenog sud je utvrdio da je tuženik u obvezi tužitelju nadoknaditi štetu u omjeru od 30%, a što u konkretnom slučaju, a imajući u vidu visinu konačno postavljenog tužbenog zahtjeva, predstavlja iznos od 2.186,03 eura, te je stoga odlučeno kao u točki I. izreke presude.

31. Doprinos tužitelja vlastitoj šteti sud je utvrdio u omjeru od 70%. Naime, imajući u vidu činjenicu da iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da je uzrok nastanka prometne nezgode u kojoj je sudjelovao tužitelj, odnosno uzrok slijetanja tužiteljevog vozila sa ceste, neprilagođena brzina kojom je upravljao tužitelj, sud je utvrdio da je tužitelj djelomično odgovoran za nastanak štete, te s obzirom da iz nalaza sudskog vještaka proizlazi da je upravo zbog neprilagođene brzine uvjetima na cesti i došlo do slijetanja tužiteljevog vozila sa ceste, sud je utvrdio da tužitelj u konkretnom slučaju snosi veći dio odgovornosti za nastanak predmetne nezgode, te je u tom smislu i utvrdio odgovornost tužitelja u omjeru od 70%, odnosno sud je utvrdio da je tužitelj u navedenom omjeru doprinio vlastitoj šteti.

32. Nastavno na naprijed navedeno, a imajući u vidu utvrđeni doprinos tužitelja vlastitoj šteti, tužitelj je sa preostalim dijelom zahtjeva u iznosu od 5.100,76 eura odbijen, te je stoga odlučeno kao u točki II. izreke presude.

33. Odluka o kamatama na dosuđeni iznos naknade štete temelji se na odredbi čl. 29. st. 1., a u vezi sa čl.1086. ZOO-a i čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/2005., 36/2009., 75/2009. i 152/2014. - dalje u tekstu ZOOP). Odredbom čl. 1086. ZOO-a je propisano da se obveza naknade štete smatra dospjelim od trenutka nastanka štete, dok je odredbom čl. 12. ZOOP, a koji zakon je u ovoj pravnoj stvari lex specialis, u odnosu na ZOO, propisano da je odgovorni osiguravatelj dužan, u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva, izvršiti isplatu naknade štete, a u protivnom oštećena osoba, uz dužni iznos naknade štete, ima pravo i na kamate i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Kako je tijekom postupka kao nesporno utvrđeno da je tužitelj podnio tuženiku odštetni zahtjev 19. prosinca 2018., te kako nije sporno da tuženik nije tužitelju izvršio plaćanje nespornog dijela štete, sud je utvrdio da tužitelj ima pravo na zatezne kamate na dosuđeni iznos

od 19. prosinca 2018., te je stoga u pogledu tijeka zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade štete odlučeno kao u točki I. izreke presude.

34. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. stavak 2. ZPP-a, a u vezi sa čl. 155. ZPP-a. Odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a propisano je da ako stranka djelomično uspije u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovaraju postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici procjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

34.1. Tužitelj je potraživao iznos od 7.286,79 eura, a kako mu je dosuđen iznos od 2.186,03 eura, proizlazi da je tužitelj uspio u sporu sa 30 % (u pogledu osnove tužitelj je uspio sa 30%, te u pogledu visine u omjeru od 30%), dok je tuženik uspio u sporu u omjeru od 70% (u pogledu visine u omjeru od 70%, te u pogledu osnove u omjeru od 70%).

34.2. Kako je tuženik uspio u većoj mjeri u sporu, to je od uspjeha tuženika oduzet postotak uspjeha tužitelja, te uspjeh tuženika iznosi 40%, a u kojem omjeru je potrebno tuženiku priznati opravdane troškove. Sukladno vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23. dalje u tekstu: Tarifa) tuženiku je kao opravdan priznat trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima održanim 5. ožujka 2021., 14. rujna 2021., 29. listopada 2024., 27. studenog 2024., 15. srpnja 2025. i 15. rujna 2026., za svako ročište u iznosu od po 200,00 eura (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak sastava obrazloženog podneska od 8. studenog 2024., a kojim podneskom se tuženik očitovao na nalaz i mišljenje sudskog vještaka u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. toč. 1. Tarife), a što uvećano za PDV predstavlja iznos od 2.000,00 eura. Tuženiku je kao opravdan priznat i trošak plaćenih troškova predujma za provođenje vještačenja u iznosu od 199,08 eura, te trošak plaćenog troška pribave podataka od DHMZ u iznosu od 106,18 eura, a što ukupno predstavlja opravdani trošak tuženika u iznosu od 2.305,26 eura. Imajući u vidu odredbu čl. 154. st. 2. ZPP-a sud je utvrdio da je tužitelj u obvezi tuženiku nadoknaditi troškove u omjeru od 40% ukupno utvrđenih troškova, a što u konkretnom slučaju predstavlja iznos od 922,10 eura, te je stoga odlučeno kao u točki III. izreke presude.

34.3. Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadom troška sudske pristojbe za odgovor na tužbu u zatraženom iznosu od 84,71 eura budući da je odredbom čl. 4. Zakona o sudskim pristojbama propisano da obveza plaćanje sudske pristojbe za odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici, pa je stoga evidentno da obveza plaćanja sudske pristojbe za odgovor na tužbu nije dospjela, a niti je tuženik dostavio dokaz da bi navedenu sudsku pristojbu platio, te je stoga sa navedenim dijelom zahtjeva tuženik odbijen kao u točki IV. izreke presude.

34.4. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a a u vezi sa odredbom čl. 29. ZOO.

35. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 28. listopada 2026.

Sutkinja
Helena Topić Vuković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se predaje putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

1. pun. tužitelja
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-50128**

Kontrolni broj: **01fba-4e77f-97190**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.